

## Arrest

nr. 92 443 van 29 november 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J.-P. DOCQUIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

*“Volgens uw verklaringen bezit u de Liberiaanse nationaliteit en bent u geboren op X te X. Uw etnische origine is Madingo.*

*Sinds 2005 bent u lid van de politieke partij Congress for Democratic Change (hierna CDC). U ronselde leden voor CDC en gaf aan waarom mensen bij de verkiezingen voor CDC moesten stemmen en niet voor de andere partijen. U printte informatie af die u op internet vond – zoals open brieven van Jacontee Thomas Woewiyo en Moses Sunday –, kopieerde die en gaf het aan de mensen om te lezen. Op 12 augustus 2011 werd u gearresteerd. De politie doorzocht uw huis en ontdekte dat u achter de*

publicaties zat. U werd naar het kantoor van de nationale politie gebracht en u bleef er drie dagen. U werd beschuldigd van het verdelen van pamfletten en het opruien van het volk. Op 15 augustus 2011 kwam M. S., een persoon waarmee u tien jaar eerder zaken deed. Hij liet u vrij op voorwaarde dat u stopte met uw activiteiten en u voortaan het omgekeerde verkondigde van wat u eerder printte. Na uw vrijlating keerde u niet terug naar huis, maar u ging in Fountain town wonen waar u uw activiteiten verder zette. De overheid wist dat alles wat verscheen van u afkomstig was en men begon u vanaf september 2011 te zoeken. Eind oktober 2011 werd u een tweede maal gearresteerd, omdat u mensen aanraadde om niet te gaan stemmen. U werd samen met uw vriend S.Q. en vele anderen gearresteerd. Eén dag later werd u vrijgelaten. Na de tweede ronde van de verkiezingen – die op 8 november 2011 plaats vond – bleef er spanning hangen in het land. U was niet langer geïnteresseerd om in Liberia te blijven. Op zondag 20 november 2011 verliet u Liberia en de dag nadien kwam u in België toe. Op 22 november 2011 diende u er een asielaanvraag in. Nadat u uw land verliet had u contact met S.J., V.H. en S.Q., alle drie vrienden van u en supporters van CDC. Ze vertelden dat mensen u wilden zien en M. S. van de Emergency Response Unit u zocht.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

### *“Enig middel*

*Schending van artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de manifeste vergissing in appreciatie.*

*Doordat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen de vermelding vereist in de akte van de juridische feitelijke overweging die afdoende, precies en wettelijk toegelaten zijn ;*

*Dat deze wettigheidscontrole de controle van de juistheid van de feitelijke motieven waarop deze beslissing gebaseerd is, inhoudt ;*

*Terwijl de motivering die aangehaald wordt door de Commissariaat Generaal niet conform is aan de werkelijkheid :*

*Schending van artikel 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de manifeste vergissing in appreciatie.*

*Doordat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen de vermelding vereist in de akte van de juridische feitelijke overweging die afdoende, precies en wettelijk toegelaten zijn ;*

*Dat deze wettigheidscontrole de controle van de juistheid van de feitelijke motieven waarop deze beslissing gebaseerd is, inhoudt ;*

*Terwijl de motivering die aangehaald wordt door de Commissariaat Generaal niet conform is aan de werkelijkheid :*

*De juridische kwalificatie van het commissariaat is dus onrecht.*

*Dat de Commissaris-Generaal een vergissing van appreciatie begaan heeft ;*

*KV verklaarde over de liberiaanse nationaliteit te beschikken.*

*Kandidaat vluchteling heeft problemen en bedreigingen gekregen in zijn land van oorsprong.*

*Hij konde geen specifieke bescherming krijgen.*

*Ter staving van uw asielrelaas legde KV een dossier met documenten neer.*

*Kandidaat vluchteling werd verhoord 21-5-12 en een negatieve beslissing werd genomen die de 13-6-2012 zal worden genotificeerd-*

*Hij verwijst naar de administratief dossier voor een gedetailleerde verhaal.*

*-De punt 199 van de HCR Gids was niet gerespecteert- ....si normalement une entrevue doit suffire pour faire la lumière sur la position du demandeur, une entrevue supplémentaire peut être nécessaire pour permettre à l'examineur de résoudre les conséquences apparentes et les contradictions et pour trouver l'explication de toute représentation fausse ou dissimulation de faits matériels. En elles-mêmes, des déclarations inexactes ne constituent pas une raison pour refuser le statut de réfugié et l'examineur a la responsabilité d'évaluer de telles déclarations à la lumière des diverses circonstances du cas” (Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, - punt 199 - )*

*Dat de risico voor zijn leef is nog aanwezig.*

*Zodat de bestreden beslissingen nietig dienen te worden verklaard ;*

*Dat in de huidige stand van het dossier, niet kan worden aangetoond dat het ernstig en erge gevaar niet bestaat ;*

*Dat de voorgelegde middelen ernstig zijn ;*

*Dat de vordering als juist en gegrond voorkomt ;*

*Dat het middel ernstig is ;”*

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.3. Waar verzoeker *“de manifeste vergissing in appreciatie”* aan de kaak stelt, voert hij in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht aan. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De materiële motiveringsplicht zal *in casu* worden onderzocht in het licht van de voorwaarden tot toekenning van de vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en de subsidiaire beschermingsstatus, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Daarbij moet in acht genomen worden wat volgt:

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De bestreden weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus wordt gemotiveerd als volgt :

*“Er dient te worden vastgesteld dat u er doorheen uw verklaringen niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een ‘reëel risico op lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.*

*U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door autoriteiten omdat u informatie tegen het regime verspreidde, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk maakte dat de Liberiaanse autoriteiten u (nog) zouden viseren wegens het verspreiden van informatie tegen het regime.*

*U verklaarde dat u op 12 augustus 2011 gearresteerd werd omwille van het verspreiden van – reeds bekende – informatie die schadelijk kon zijn voor het regime. Op 15 augustus 2011 werd u vrijgelaten op voorwaarde dat u stopte met uw activiteiten en u voortaan het omgekeerde verkondigde van wat u eerder printte (gehoor CGVS, p.14-15). Toch verspreidde u verder informatie tegen het regime. Men wist dat alle verschenen documenten van u afkomstig waren en S. – een belangrijke persoon binnen de nationale politie – zocht u vanaf september 2011 (gehoor CGVS, p.15-16). Desalniettemin liet u zich in september 2011 registreren om deel te nemen aan de verkiezingen en ging u op 11 oktober 2011 stemmen in West-Point te Monrovia, de wijk waar u ook lid was van CDC (gehoor CGVS, p.6-7 en p.9). Toen u gevraagd werd waarom u ging stemmen op 11 oktober 2011, gaf u enkel aan dat u voor CDC stemde en leek u niet te beseffen dat dit een risicovolle onderneming was om u in het openbaar onder uw identiteit kenbaar te maken aan de autoriteiten. Toen u hiermee geconfronteerd werd, gaf u vaag aan dat West-Point een kleine buurt is, u het daar kent en u buiten kon gaan. Verder gaf u aan dat de Liberiaanse politie u thuis komt zoeken als ze u willen arresteren, dat de politie niet de leiding had in het stembureau en dat u zich die dag gewoon presenteerde en dat ze u lieten gaan (gehoor CGVS, p.17). Het feit dat u op 11 oktober 2011 in persoon gaat stemmen in West-Point, terwijl u sinds september 2011 weet dat de politie u zoekt, roept ernstige vragen op bij de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Bovendien arresteerden de Liberiaanse autoriteiten u niet toen u zich op 11 oktober 2011 presenteerde om te gaan stemmen, wat ze logischerwijze zouden doen indien u daadwerkelijk gezocht werd (gehoor CGVS, p.17).*

*Betreffende de door u aangehaalde arrestatie eind oktober 2011 kunnen volgende bemerkingen worden gemaakt.*

*U gaf eerst aan dat u in november 2011 een tweede maal gearresteerd werd en later wijzigde u uw verklaringen en gaf u aan dat u eind oktober 2011 een tweede maal werd gearresteerd, omdat u mensen aanraade om niet te gaan stemmen. Wanneer u juist gearresteerd werd, wist u niet (gehoor CGVS, p.16-17). U gaf aan dat het een massale arrestatie betrof, dat zoveel mensen werden gearresteerd, maar u niet weet hoeveel het er juist waren (gehoor CGVS, p.17). Er werd u verweten dat u mensen bedreigde en hen verhinderde om te gaan stemmen. Na één dag werd u vrijgelaten (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd of u tijdens uw opsluiting ondervraagd werd over de 'pamfletten' die u verspreidde, ontweek u de vraag door te stellen dat de mensen die u arresteerden niet dezelfde mensen waren die u eerder arresteerden en dat het een massale arrestatie was (gehoor CGVS, p.18). Toen u erop gewezen werd dat u bij de arrestatie op 12 augustus 2011 naar nationale politie werd gebracht, dat S. - een belangrijke persoon bij nationale politie - u volgens uw verklaringen zocht wegens het verspreiden van 'pamfletten', dat de nationale politie u nu een tweede maal arresteerde en het vreemd is dat er met geen woord gerept werd over het verspreiden van 'pamfletten' - het feit waarvoor u door de politie gezocht werd - gaf u aan dat u ditmaal door een andere agenten gearresteerd werd en dat het een massale arrestatie was en dat er in Liberia geen database is (gehoor CGVS, p.18). Uit het feit dat u reeds na één dag werd vrijgelaten en het verspreiden van pamfletten niet eens ter sprake kwam, blijkt dat uw arrestatie van oktober 2011 situationeel bepaald was en dat het onwaarschijnlijk is dat u nadien nog in de negatieve belangstelling zou (hebben) (ge)staan van de Liberiaanse autoriteiten. U gaf verder aan dat na de tweede ronde van de verkiezingen (dd. 8/11/2011) de spanning bleef en de Emergency Response Unit en de regering mensen bedreigden (gehoor CGVS, p.18). Toen u gevraagd werd welke bedreigingen u bedoelde, gaf u aan dat ze u willen doden. Toen u opnieuw gevraagd werd welke bedreigingen u bedoelde, gaf u ontwijkend aan dat het de politie was. Toen u nogmaals gevraagd werd over welke dreiging u het had, gaf u vaag aan dat u voor uw leven vreest omdat u serieuze oppositie bent tegen de regering en de politie (gehoor CGVS, p.19). Wat uw bewering betreft dat de politie u zou zoeken en u zou doden, dient te worden opgemerkt dat u geen enkel objectief element aan ter ondersteuning van uw beweerde vrees brengt. Overigens is het zeer merkwaardig dat de politie – die u eind oktober 2011 gearresteerd had – u gewoon zou vrijlaten indien ze u daadwerkelijk zoeken.*

*Bovendien gaf u aan dat u na uw arrestatie eind oktober 2011 geen problemen meer kende, omdat niemand u zag en u verborgen was tot u het land verliet (gehoor CGVS, p.19). Bovendien was het doel van uw 'verspreiden van informatie' het verhinderen van de herverkiezing van het regime aan de macht. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het regime van Ellen Johnson-Sirleaf intussen opnieuw aan de macht kwam, zodat uw doel door de werkelijkheid is achterhaald. Ook blijkt dat er interne verdeeldheid is ontstaan binnen uw partij CDC, omdat de oproep tot boycot van de verkiezingen vanwege CDC-leider Winston Tubman ertoe geleid heeft dat de CDC geen functies heeft gekregen binnen de regering van Ellen Johnson-Sirleaf. George Weah heeft het leiderschap van de CDC intussen overgenomen van Tubman. Uit andere informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt overigens dat de verkiezingen eind 2011 te Liberia volgens nationale en internationale observatoren vrij en eerlijk verliepen. Verder blijkt dat er geen politieke gevangenen of gedetineerden waren.*

*Dat u bij terugkeer naar Liberia gedood zal worden, omdat u tegen bepaalde mensen zal zijn, u hen voor het gerecht zal willen, u tegen de politie zal zijn en praten over het misbruik dat er is, is louter hypothetisch (gehoor CGVS, p.20).*

*U beweerde verder dat u - nadat u uw land verliet - contact had met S.J., V.H. en S.Q., alle drie vrienden van u en supporters van CDC. Ze vertelden dat mensen u wilden zien en M.S. van de Emergency Response Unit u zocht (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd hoe deze mensen wisten dat u gezocht werd, ontweek u de vraag door te stellen dat ze van uw problemen wisten en dat ze wisten dat u het land wilde verlaten (gehoor CGVS, p.12). Bovendien vernam u enkel via derden dat u zou gezocht zou worden en brengt u geen enkel objectief element aan ter ondersteuning van uw beweerde vrees*

*Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit zou blijken dat u uw land heeft verlaten vanuit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of dat u zich zou kunnen beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*U bracht geen begin van bewijs bij inzake uw identiteit en uw reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor uw geloofwaardigheid.*

#### *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2.6. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift, naast een korte theoretische uiteenzetting, tot het beknopt herhalen van een aantal elementen van zijn asielaanvraag en stelt verder dat paragraaf 199 van de proceduregids van het UNHCR, waaruit zou blijken dat onjuiste verklaringen op zich geen reden vormen voor een afwijzing van de aanvraag en dat deze moeten worden bekeken in het licht van alle elementen van het relaas, niet werd gerespecteerd. Ten slotte stelt hij dat niet kan worden aangetoond dat het ernstige en erge gevaar niet bestaat.

2.7. De bevindingen van de verwerende partij, die haar ertoe hebben gebracht te concluderen dat verzoeker onvoldoende gegevens heeft aangehaald waaruit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid, hebben betrekking op (i) het feit dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat de Liberiaanse autoriteiten hem nog zouden viseren wegens het verspreiden van informatie tegen het regime, nu verzoeker het risico nam om te gaan stemmen in persoon terwijl hij toen al werd gezocht door de politie en verzoeker, toen hij zich presenteerde om te gaan stemmen, hem niet arresteerden, terwijl ze dat logischerwijze wel zouden doen indien verzoeker daadwerkelijk werd gezocht, (ii) verzoeker incoherente, vage en niet plausibele verklaringen aflegde over de door hem aangehaalde arrestatie in het najaar van 2011, uit de feiten kan worden afgeleid dat de arrestatie in oktober 2011 situationeel bepaald was en het onwaarschijnlijk is dat verzoeker hierna nog in de negatieve belangstelling zou hebben gestaan van de Liberiaanse autoriteiten, (iii) verzoeker zeer vaag was over de vermeende bedreigingen en geen enkele objectief element aanbracht dat zijn vrees rechtvaardigde, (iv) het merkwaardig is dat de politie hem zomaar zou hebben vrijgelaten in oktober 2011 indien ze hem daadwerkelijk zochten, (v) verzoekers doel om, via de verspreiding van informatie te verhinderen dat het regime zou worden hervormd, door de werkelijkheid werd achterhaald en luidens de informatie in het administratieve dossier de verkiezingen vrij en eerlijk zijn verlopen en er geen politieke gevangenen waren, (vi) verzoekers vrees dat hij bij terugkeer zal gedood worden omdat hij tegen bepaalde mensen zal zijn en deze voor het gerecht zal willen dagen, hij tegen de politie zal zijn en praten over het misbruik, louter hypothetisch is, (vii) verzoeker enkel via derden vernam dat hij zou worden gezocht en daarover geen enkel objectief element naar voor brengt en (viii) verzoeker geen begin van bewijs bijbracht inzake zijn identiteit en reisweg, hetgeen een bijkomende negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid. Deze vaststellingen zijn dus pertinent voor de beoordeling van de geloofwaardigheid en de gegrondheid van de asielaanvraag, en vinden steun in het administratief dossier, in het bijzonder in het gehoorverslag. Het komt derhalve aan verzoeker toe om ze *in concreto* te weerleggen. Een loutere herhaling van de voornaamste elementen van het relaas volstaat daartoe uiteraard niet.

2.8. Betreffende de aangevoerde schending van een paragraaf uit de proceduregids van UNHCR merkt de Raad op dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat (zie ook RvS 9 juni 2005, nr. 145.732). Daarbij komt nog dat de vaststellingen van de verwerende partij, zoals reeds gesteld, betrekking hebben op de kernelementen

van het asielrelaas, zodat niet valt in te zien hoe de analyse van verzoekers verklaringen in de bestreden beslissing niet te rijmen is met de inhoud van de geschonden geachte paragraaf.

2.9. Ten slotte, wat verzoekers argument betreft dat niet kan worden aangetoond dat het gevaar niet bestaat, weze herhaald dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker rust en dat de verwerende partij, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moeten aantonen dat de aangevoerde feiten onwaar zouden zijn.

2.10. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen. Het enig middel is niet gegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS